

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದ ಗೆಳೆಯರು.

ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಊಟದ ಆಯ್ಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರದಾದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದರೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕೊಡಿಸಿದನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು. 41 ಡಿಗ್ರಿ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಇದ್ದಾಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ. ದಟ್ಟಕಾಡಿನ ಮಲೆ ಪರ್ವತದ ಮಳೆಯ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟದ ಸಾವಿರಾರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬಂದೆ. ಲಾಕ್‌ಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಊಟದ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಯ್ಕೆ. ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಜನರೂ ಭಯಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ತೊಂದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಎಲ್ಲೂ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಜೊತೆ ಅನೇಕ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿವೆ. 'ಮಾನವ ಬಂಧುತ್ವ ವೇದಿಕೆ', 'ಕರ್ನಾಟಕ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ', 'ರೈತ ಸಂಘ', 'ಆರ್‌ಎಸ್‌ಎಸ್', 'ದಲಿತ ಸಂಘ', 'ಯುವಜಿಗೇಡ್' - ಹೀಗೆ ಯಾರು ಯಾರೋ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪಯಣದ ಹಿಂದೆ ಮನುಷ್ಯರ ಹುಡುಕಾಟ ಇತ್ತು.

◆ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ?

ಜನರ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಸಂಕುಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿ ಕೂಡ ತಮಗೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಆಧುನಿಕತೆ, ಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಜನ ಅಜ್ಞಾನದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಜಗತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯುವಕರಂತೂ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ರಾಜಕೀಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಮೌಲ್ಯವೂ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ - ಒಬ್ಬ ಟೀವಿ ವಾಹಿನಿಯ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ 'ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ 'ವಿಕ್ಷೇಪಕ ಬಳಿ ರಿಮೋಟ್'

ಇರುತ್ತೆ. ಅವರೇ ಅವರ ಇಷ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನೋಡಲಿ' ಎಂದಿದ್ದರು. ಮತದಾರರು ಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಓದುಗರು ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರು ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮೂಹದ ಮೇಲೆ ಆರೋಪವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ತಾವು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ಹಾಗಾದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಏನು?

ಅದರ ಹುಟ್ಟುಕಾಟದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನೂ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಕು. ಸಮಾಜದ ಒಳಿತಿಗೆ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೂಡಿಸಲು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಯಾರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣದ ಗ್ರಹಗತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಚರ್ಚೆ ಜನರಲ್ಲಿ ವೈಚಾರಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ರೂಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಯಾವತ್ತೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಂಚಕರು, ದಗಾಕೋರರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

◆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಫಲಶ್ರುತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ಬುದ್ಧತ್ವದಡೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕಿದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಚಿತ್ತದಿಂದ ಪ್ರೀತಿ-ವಿರೋಧವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯಾತ್ರೆಯ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ಬಳಿಕ ನಾನು ಕಂಡ ಹತ್ತು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನಪ್ರಿಯತೆ-ಹಣ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ಹುಡುಕಾಟ ಮುಖ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮನೋಭಾವ.

◆ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಿನಚರಿ ಹೇಗಿದೆ?

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಏಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಯಾತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆ. ಆನಂತರ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ವಾಟ್ಸ್‌ಆಪ್ ಗ್ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಓದುತ್ತಾರೋ ಬಿಡುತ್ತಾರೋ ನಾನಂತೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ಬರಹ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಮಯ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ. ತಲುಪುವ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಅದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿಂಡಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಅನಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನಾರೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ಶಾಲೆ-ಕಾಲೇಜು, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸಂವಾದ ಏರ್ಪಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ರಾತ್ರಿ 11ಕ್ಕೆ ಮಲಗುತ್ತೇನೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 6ರಿಂದ ಸಂಜೆ 6ರ ತನಕ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಮಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಸರಾಸರಿ 30 ಕಿ.ಮೀ. ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ 60 ಕಿ.ಮೀ. ನಡೆದಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in